

Kősziklára épült élet

Nem mindenki, aki ezt mondja nékem: Uram! Uram! megyen be a menny királyságába; hanem aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát.

Sokan mondják majd nékem ama napon: Uram! Uram! Nem a Te nevedben prófétáltunk-é, és nem a Te nevedben úztünk-é ördögöket, és nem cselekedtünk- é sok hatalmas dolgot a Te nevedben?

És akkor vallást teszek majd nékik: Sohasem ismertelek titeket; távozzatok tőlem, ti gonosztevők.

Valaki azért hallja éntőlem e beszédeket, és megcselekszi azokat, hasonlítom azt a bölcs emberhez, aki a kősziklára építette az ő házát:

És ömlött az eső, és eljött az árvíz, és fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; de nem dőlt össze: mert a kősziklára építetett.

És valaki hallja éntőlem e beszédeket, és nem cselekszi meg azokat, hasonlatos lesz a bolond emberhez, aki a fövenyre építette házát:

És ömlött az eső, és eljött az árvíz, és fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; és összeomlott: és nagy lett annak romlása. (Mt 7:21-27)

Jézusnak ebben a példázatában úgy olvashatjuk, hogy sokan jönnek, és sokan beszélnek mély felháborodással a hangjukban, hogy bár természetfeletti jelenségek történtek rajtuk keresztül, mégsem léphetnek be Isten Királyságába. Lehetséges ez? Igen, lehetséges. Az ok nyilvánvaló: ezek az emberek nem akarták hogy az Úr megismerje őket. Bár szolgáltak, és használták a szolgálatra kapott ajándékukat, nem keresték Krisztus jelenlétét, ennél fogva megmaradtak gonosztevőknek: benső emberük nem formálódott át.

A történet azonban nem áll meg itt, hanem így folytatódik: velük szemben a bölcs ember....

Nos, a bölcs ember kősziklára építi a házát, vagyis az életét. A Kőszikla ebben a példázatban Krisztus: Isten Igéje.

E korban bölcs és eszes ember az, aki Isten Igéjére építi az egész életét. Nem élményekre, nem konferenciákra, nem múltó benyomásokra, hanem a Kősziklára.

Az ilyen házra, illetve életre záporozhatnak viharok, esőzések, váratlan meglepetések: nem fog összeomlani soha. Fogják ugyan támadások érni, de nem fogják kimozdítani a fundamentumáról.

Az eszes ember ma így építkezik, kőről kőre, tégláról, téglára.

Ne gondoljuk, hogy a mi életünket nem érhetik külső behatások: nincs ránk hatással a külső környezet. Az igazság az, hogy nagyon is hatással van, ezért kell tudatosan építkeznünk.

Ez mindenkinél különböző hosszúságú időt vesz igénybe. Van aki lassan építkezik, mert őt a Szent Szellem kissé lassabban, komótosabban vezeti, míg másokat gyorsabb tempóban. A cél azonban minden esetben ugyanaz: a végén egy erős alapokon nyugvó épület legyen az életünk. Nem a gyorsaság a lényeg, hanem az alapos munka.

Tulajdonképpen ez jelenti a Krisztussal való személyes kapcsolat. Építkezni, vagyis megcselekedni az Igét.

Aki bölcsstelen ebben a korszakban, építkezik ugyan, de nem Kősziklára hanem fövenyre, futóhomokra, annak az élete el fog sodortatni. Sok minden lehet fövény, futóhomok, de összességében mindazok a dolgok tanítások, szokások, megszokások, melyek nem rendelkeznek örök értékkel.

Isten Igéjének van egyedüli értéke, ezért rendkívül fontos az alapozás. Rendkívül fontos kívált ebben a korszakban, mikor azt látjuk hogy sokan jönnek, beszélnek, és a beszédük fövény, partihomok... Nem képes megtartani az emberi életet. A mi életünket egyes-egyedül Krisztus a Kőszikla képes megtartani.

Azok az emberek, akiket Jézus elutasított, mélységesen fel voltak háborodva.

Nem értették a kereszténység központi lényegét:

Ha a Kősziklára építkezek, vagyis megteszem amit Krisztus mond nekem, akkor ebben a folyamatban kiderül ki vagyok, mi vagyok, milyen a jellemem, karakterem. Engedem, hogy megismerjen az Úr. De vagyok aki vagyok, engem csak egyetlen dolog érdekel, hogy helyes alapokon nyugodjon az életem.

Ma, arra döbbsentem rá, hogy egyszerűen képtelenség felkészülni tényszerűen arra ami ránk következik ebben az igen közeli jövőben. Nem lehet kiszámolni, hogy holnap milyen tévtanítás jön velünk szembe.

Mert jönni fognak, sőt, már meg is érkeztek azok a viharok, amik romba akarják dönteni az életünket. De nekünk szükségszerű hogy ezeket a viharokat viharoknak nevezzük, és ne áldás cunaminak. Nem pusztán a kegyelemtanra célok, hanem azokra a jelenségekre, melyek csak most fognak felbukkanni.

Legyünk éberek, és ragaszkodjunk a Főhöz!

Legyünk éberek, és ragaszkodjunk hitvallásunkhoz!

Legyünk éberek, és következetesen építkezzünk a Kősziklára!

Az szeret engem, aki magánál tartja parancsolataimat, és megőrzi őket. Azt pedig, aki engem szeret, szeretni fogja Atyám. Én is szeretni fogom azt, és láthatóvá teszem magam majd neki.” (Jn 14:21 Csia ford.)

Azok az emberek akiket Jézus elutasított meggyőződésük hogy fogalomzavarban szenvedtek. Ha nem így lett volna, nem lettek volna felháborodva az elutasításuk miatt. De sem nem szerették, sem nem ismerték az Urat. Az önigazságukat imádták egyedül, és azt a szolgálati ajándékot amit egyébként is kegyelemből kaptak, és kegyelemből használták.

Mit jelent szeretni Istent? Azt hogy szeretjük azt amit nekünk mond. Azt hogy a parancsait szívünk mélyébe zárjuk. Döbbsentes elképzelni hogy a szeretet, meg a kegyelem Istene parancsol. Azt parancsolja hogy amiket Ő akar azt megtegyük.

Ma a legtöbben nem ismerik a parancsoló, engedelmisséget kívánó Istent.

Az aki Istent hitelesen akarja szeretni, annak a parancsait is szeretnie kell. Az ilyen emberek fognak találkozni Krisztus valóságával.

Ezt jelenti Szeretni az Urat.

Ez jelenti azt, hogy Rá építkezzünk.

Ez az út az Úr megismeréséhez.

Tergulicza Eszter